



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 437

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 mai 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 109 din 8 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor	2–5
Decizia nr. 166 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
131. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014	10
942. — Ordin al ministrului transporturilor privind adoptarea amendamentelor necesare adaptării la progresul științific și tehnic a prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România	10
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
90. — Ordin privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de GNL	11–13
91. — Ordin privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 109**

din 8 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, excepție ridicată de Cătălin Florentin Cojocaru, în Dosarul nr. 3.877/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.151D/2016.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, Cătălin Florentin Cojocaru, personal. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.392D/2016, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Florin Eugen Stoian, în Dosarul nr. 4.143/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorul excepției Cătălin Florentin Cojocaru și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.392D/2016 la Dosarul nr. 2.151D/2016, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției Cătălin Florentin Cojocaru, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. Depune concluzii scrise în acest sens.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 637 din 13 octombrie 2015, referitoare la dispoziții de lege similare privind evaluarea polițistului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 6 și 19 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 3.877/63/2016 și nr. 4.143/63/2016, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor. Excepția a fost invocată de reclamantii Cătălin Florentin Cojocaru și Florin Eugen Stoian, în cadrul acțiunilor de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a fișelor de evaluare pentru perioada 1.01.2015—31.12.2015, întocmite de Penitenciarul Pelendava din Craiova, prin care li s-a atribuit autorilor excepției calificativul „satisfăcător”, respectiv „bine”, și de obligare a penitenciarului la refacerea evaluării.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât ei sunt funcționari publici cu statut special și, astfel, raporturile lor de muncă derogă de la Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, acestea luând naștere, fiind executate și urmând a înceta în baza unei legi speciale, Legea nr. 293/2004. Evaluarea performanței activității profesionale, prevăzută la art. 23 din Legea nr. 293/2004, are în vedere însuși raportul de serviciu, sens în care, în ipoteza acordării unor calificative inferioare, poate fi afectată executarea raportului de serviciu, existând chiar posibilitatea încetării acestuia. În concluzie, neconstituționalitatea art. 23 din Legea nr. 293/2004 rezultă din aceea că procedura de evaluare a activității profesionale este stabilită printr-o normă juridică inferioară legii organice, respectiv printr-un ordin al ministrului justiției. Astfel, se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarilor publici din Administrația Națională a Penitenciarelor, către un membru al Guvernului, respectiv către ministrul justiției.

9. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, față de dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, personalul din sistemul administrației penitenciare fiind constituit din funcționari publici cu statut special, iar statutul acestor categorii de personal trebuie reglementat prin lege organică.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, în materia evaluării activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special, legiuitorul primar a reglementat cele mai importante aspecte, după cum urmează: periodicitatea evaluării activității funcționarilor publici cu statut special (conform art. 23 din Legea nr. 293/2004, evaluarea activității se realizează anual); persoanele competente a efectua evaluarea activității [art. 24 alin. (1) din aceeași lege prevede în sarcina conducătorilor de compartimente din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate obligația de a completa și a nota anual, în fișa de evaluare a activității, performanțele profesionale individuale obținute în anul precedent de fiecare funcționar

public cu statut special din subordine]; calificativele ce pot fi acordate în urma evaluării activității, și anume „excepțional”, „foarte bun”, „bun”, „satisfăcător” și „nesatisfăcător”; consecințele ce decurg din rezultatul obținut la evaluarea activității funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare (art. 25). De asemenea, art. 26 din Legea nr. 293/2004 stabilește că una dintre condițiile pentru avansarea în funcție și în grad profesional este reprezentată de rezultatul obținut la evaluarea activității profesionale. Totodată, art. 17 din aceeași lege reglementează evaluarea activității funcționarului public cu statut special debutant. Prevederile legale criticate nu aduc atingere art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, modalitatea de reglementare încadrându-se în marja de apreciere a legiuitorului și în dreptul său de a delega în mod expres reglementarea anumitor aspecte, mai ales a celor de natură organizatorică, prin acte administrative de nivel inferior (hotărâri ale Guvernului sau ordine ale miniștrilor). Astfel, art. 23 din Legea nr. 293/2004 a prevăzut în mod expres că evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se face pe baza criteriilor de evaluare, elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției, însă aspectele esențiale ale evaluării performanțelor profesionale ale acestei categorii de funcționari publici sunt reglementate la nivel primar, prin lege organică, iar nu printr-un act administrativ. În plus, criteriile de evaluare profesională sunt chestiuni concrete, care variază în raport cu funcția deținută, și sunt stabilite în funcție de cerințele angajatorului (autorității publice), la un anumit moment dat. Reglementarea lor ține de marja de apreciere a autorității publice, fiind o chestiune de management al sistemului, nefiind necesar să fie reglementate la nivel de lege. Legiuitorul primar a legiferat aspectele care conturează cadrul general în materie de evaluare profesională, tot el delegând autorității responsabile modul de evaluare profesională a personalului. Spre deosebire de exigențele impuse pentru alte categorii profesionale (magistrați), unde trebuie asigurat și din acest punct de vedere principiul independenței, pentru funcționarii publici cu statut special — cu privire la care nu operează aceleași rigori —, legiuitorul primar poate fi în măsură, fără a încălca nicio prevedere constituțională, să delege stabilirea unor aspecte privind evaluarea profesională legiuitorului secundar. Totodată, instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia asupra conformității cu legea a ordinului prin care ministrul justiției a aprobat criteriile de evaluare a activității funcționarilor publici cu statut special, iar atunci când constată că dispozițiile acestuia contravin legii, pot dispune anularea acestora.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, în primul rând, arată că reglementarea statutului funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare intră sub incidența art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, care statuează că statutul funcționarilor publici se stabilește prin lege organică. Pe cale de consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu ale acestora se referă în mod intrinsec la statutul acestora, reglementat prin lege organică, respectiv Legea nr. 293/2004. În al doilea rând, arată că evaluarea activității funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare face parte din modul de executare a raportului de serviciu și, prin efectele produse, se reflectă nu numai asupra carierei funcționarului public, dar poate avea drept consecință chiar încetarea acesteia, potrivit art. 25 din Legea nr. 293/2004. Prin urmare, este de netăgăduit că evaluarea activității ține de statutul funcționarului public și, prin urmare, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică. Or, prin textul de lege criticat, criteriile de evaluare sunt elaborate de Administrația Națională

a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției, delegându-se, astfel, către ministrul de resort atribuția de reglementare, prin ordin, a evaluării funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Or, normele privind evaluarea activității funcționarilor publici trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, iar delegarea atribuției de a stabili aceste norme către un membru al Guvernului, prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, determină o stare de insecuritate juridică, care contravine voinței legiuitorului constituant, care, prin art. 73 alin. (3) lit. j), a stabilit că aceste tipuri de norme juridice trebuie reglementate prin lege organică. Decizia puterii constituante de a reglementa anumite aspecte ale vieții sociale prin legi organice nu poate fi ignorată, reprezentând un imperativ procedural. Ca atare, statutul special de care trebuie să se bucure funcționarul public din sistemul administrației penitenciare, investit, de altfel, cu exercițiul autorității publice, este consacrat și garantat constituțional.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent la ședința publică, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 10 aprilie 2014, având următorul conținut: „*Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se face anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției.*”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j), privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției sunt funcționari publici cu statut special, din sistemul administrației penitenciare. Referitor la statutul acestei categorii profesionale, prin Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 18 ianuarie 2016, paragraful 15, Curtea a constatat că, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, funcționarul public cu statut special este investit cu exercițiul autorității publice [art. 3 alin. (1)—(3) din Legea nr. 293/2004]. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Astfel, potrivit art. 53 alin. (1) și (2) din Legea nr. 293/2004, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. Pe cale de consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu se vor referi în mod intrinsec la

statutul special al funcționarului public din sistemul administrației penitenciare, statut care trebuie reglementat prin lege organică — respectiv Legea nr. 293/2004.

18. Referitor la dispozițiile de lege criticate, verificând existența în cuprinsul Legii nr. 293/2004 a normelor prin care se reglementează evaluarea activității și conduitei funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, Curtea observă că acestea se regăsesc în cap. III: „*Selecția, numirea, evidența, evaluarea, avansarea, pregătirea și perfecționarea funcționarilor publici cu statut special*”, secțiunea 4 (art. 23—25): „*Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare*” din Legea nr. 293/2004. Astfel, art. 23 prevede că evaluarea activității profesionale se face anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției. Art. 24 alin. (1) prevede următoarele: „*Conducătorii de compartimente din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate sunt obligați să completeze și să noteze anual, în fișa de evaluare a activității, performanțele profesionale individuale obținute în anul precedent de fiecare funcționar public cu statut special din subordine*”. Art. 24 alin. (2) prevede calificativele care pot fi acordate, și anume „*excepțional*”, „*foarte bun*”, „*bun*”, „*satisfăcător*” și „*nesatisfăcător*”, iar art. 25 are următorul conținut:

„(1) *Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare notat cu «nesatisfăcător» sau «satisfăcător» nu poate fi avansat în funcție sau grad profesional în anul următor.*

(2) *Ofițerul sau agentul din sistemul administrației penitenciare care a fost notat cu calificativul «nesatisfăcător» va fi trecut într-o funcție inferioară, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, a directorului unității din care face parte. Funcționarul public cu statut special care nu acceptă trecerea în funcția inferioară va fi destituit din funcție, în temeiul art. 64 alin. (1) lit. a).*

(3) *Ofițerii sau agenții din sistemul administrației penitenciare notați cu calificativul «nesatisfăcător», în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit alin. (2), vor fi destituiți din funcție, în temeiul art. 64 alin. (1) lit. a).”*

19. Curtea constată că Legea nr. 293/2004 instituie reguli referitoare la obligația conducătorilor de compartimente de a completa fișa de evaluare, la termenele de efectuare a evaluării, referitoare la calificativele care pot fi acordate și la aprobarea prin ordin al ministrului justiției a criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor. Însă, Legea nr. 293/2004 nu cuprinde reguli substanțiale, esențiale în materia evaluării, precum: precizarea criteriilor de evaluare a activității, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare. Prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.792/C/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 17 iunie 2013, s-au aprobat „Criteriile privind evaluarea performanțelor activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special definitivi din sistemul administrației penitenciare”, prevăzute în anexa la acest ordin. Anexa cuprinde 9 capitole, iar capitolul VII intitulat „*Metodologia evaluării activității profesionale*” cuprinde secțiunea 1: „*Competența întocmirii și hotărârii evaluării activității profesionale*”, secțiunea a 2-a: „*Organizarea și desfășurarea activității de evaluare a personalului*” și secțiunea a 3-a: „*Procedura de evaluare*”. Capitolul VIII este intitulat „*Contestația la evaluarea performanțelor profesionale*”.

20. Curtea reține că, referitor la stabilirea prin ordin al unui ministru a metodologiei privind evaluarea polițiștilor, funcționari publici civili, cu statut special, prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, pronunțându-se asupra dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare (potrivit cărora „*Metodologia privind evaluarea polițistului se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor*”), **a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție**. La paragraful 28 al deciziei respective, Curtea a constatat caracterul lacunar al normelor referitoare la evaluarea activității polițiștilor, de vreme ce reguli substanțiale, esențiale în materia evaluării, amintite la paragraful 19 al prezentei decizii, nu sunt reglementate prin lege. Reținând că normele privind evaluarea activității și conduitei polițistului trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, Curtea a constatat, la paragraful 31 al respectivei decizii, că delegarea atribuției de a stabili aceste norme către un membru al Guvernului, prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, determină o stare de incertitudine juridică. De altfel, pe fondul acestei lacune legislative, Curtea a constatat că „soluția legislativă prevăzută de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acesteia”. În concluzie, la paragraful 32 al acestei decizii, Curtea a subliniat că, pentru a respecta dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, aspectele esențiale referitoare la evaluarea activității polițistului, cum sunt, spre exemplu, criteriile de evaluare a activității și conduitei polițistului, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia, trebuie să fie reglementate prin lege organică, iar regulile specifice procedurii de evaluare să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. În aceste condiții, Curtea a constatat că dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, „prin trimiterea la acte administrative, cu forță juridică inferioară legii, care să reglementeze, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, evaluarea activității și conduitei polițistului, încalcă prevederile cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție”.

21. Totodată, la paragraful 35 al Deciziei nr. 637 din 13 octombrie 2015, Curtea a constatat că sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului), precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a derulării procedurii de evaluare. De altfel, prin deciziile nr. 392 din 2 iulie 2014, nr. 637 din 13 octombrie 2015, nr. 172 din 24 martie 2016, nr. 244 din 19 aprilie 2016 și nr. 258 din 27 aprilie 2017, Curtea a constatat neconstituționalitatea unor texte din Legea nr. 360/2002 care permiteau delegarea reglementării unor „elemente esențiale” referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, funcționar public cu statut special, către ministrul de resort care era abilitat să adopte ordine.

22. În cauza de față, având în vedere prevederile de lege criticate, potrivit cărora evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special, din sistemul administrației penitenciare, se face pe baza criteriilor de evaluare elaborate

de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției, raportate la dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, **Curtea constată că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 637 din 13 octombrie 2015.** Întrucât funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul acestuia, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 293/2004.

23. Curtea reține că evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se referă la modul de executare a raportului de serviciu și, prin efectele produse, poate avea drept consecință chiar încetarea acestuia. Astfel, potrivit alin. (3) al art. 25 din Legea nr. 293/2004, ofițerii sau agenții din sistemul administrației penitenciare notați cu calificativul „nesatisfăcător”, în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit alin. (2), vor fi destituiți din funcție, în temeiul art. 64 alin. (1) lit. a), care prevede că „Funcționarii publici cu statut special sunt destituiți din funcțiile pe care le dețin numai în următoarele situații: a) sunt declarați necorespunzători din punct de vedere profesional, ca funcționari publici cu statut special, debutanți, sau sunt notați cu calificativul «nesatisfăcător», ca funcționari publici cu statut special, definitiv, în condițiile prezentei legi;”.

24. Potrivit dispozițiilor de lege criticate, evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se face anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției. **Se ajunge, astfel, la situația ca un aspect esențial, care vizează executarea raporturilor de serviciu ale funcționarului public, să fie reglementat printr-un act administrativ.** Dispozițiile art. 23 din Legea nr. 293/2004, prin trimiterea la acte administrative cu forță juridică inferioară legii, care reglementează, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, încalcă prevederile cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

25. Curtea reține că normele privind evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul

administrației penitenciare trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Astfel, delegarea atribuției de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest tip de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp. Astfel, normele respective trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, iar delegarea către un membru al Guvernului a atribuției de a le stabili, prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, determină o stare de incertitudine juridică. Așadar, dispozițiile de lege criticate contravin și normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea. Or, prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.792/C/2013 s-au aprobat „Criteriile privind evaluarea performanțelor activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special definitiv din sistemul administrației penitenciare”, care cuprind chiar metodologia evaluării activității profesionale a acestei categorii de funcționari publici. Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 23 din Legea nr. 293/2004 contravin și art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului), precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii.

26. În consecință, pentru înlăturarea viciului de neconstituționalitate, aspectele esențiale referitoare la evaluarea activității funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cum sunt, spre exemplu, criteriile de evaluare a activității și conduitei acestora, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia, trebuie să fie reglementate prin lege organică, iar regulile specifice procedurii de evaluare să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Florentin Cojocaru și Florin Eugen Stoian în dosarele nr. 3.877/63/2016 și nr. 4.143/63/2016 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 166

din 27 martie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. n)
din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Mariana Gabriela Lambrino în Dosarul nr. 8.717/30/2016 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.446D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, doamna avocat Laura Martonosy, din Baroul Timiș, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu respectă principiul proporționalității măsurii suspendării raportului de serviciu al funcționarului public, întrucât, pe de o parte, măsura nu este limitată în timp, iar, pe de altă parte, atât măsura suspendării, cât și motivarea acesteia, depind de decizia instituției sau a autorității publice. În acest mod este încălcat dreptul constituțional la muncă al funcționarului public, care nu poate să desfășoare o altă activitate remunerată. Prin menținerea măsurii suspendării, pe durata cercetării administrative, se ajunge în situația aplicării unei duble pedepse, în cazul în care comisia de cercetare administrativă aplică și o sancțiune disciplinară. Mai mult decât atât, neconstituționalitatea textului de lege criticat se relevă și în coroborare cu prevederile art. 77 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, potrivit cărora conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorității ori instituției publice.

4. Se mai arată că, prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2016, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, care dispuneau în legătură cu suspendarea contractului de muncă, din inițiativa angajatorului, în ipoteza desfășurării unei proceduri de cercetare disciplinară prealabilă împotriva salariatului. Or, instituția suspendării raportului de serviciu pe perioada cercetării administrative, reglementată de prevederile legale criticate, și instituția suspendării contractului individual de muncă pe durata

cercetării disciplinare prealabile, potrivit Codului muncii, sunt două instituții similare.

5. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2016, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, care dispuneau în legătură cu suspendarea contractului de muncă, din inițiativa angajatorului, în ipoteza desfășurării unei proceduri de cercetare disciplinară prealabilă împotriva salariatului, iar prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, care dispuneau în legătură cu suspendarea contractului de muncă, din inițiativa angajatorului, în ipoteza în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului. Or, considerentele care au fundamentat admiterea în deciziile menționate nu sunt aplicabile și în prezenta cauză, având în vedere faptul că raportul de serviciu al funcționarului public nu poate fi asimilat acelorași condiții ca cele referitoare la un raport de muncă, subsumat dreptului privat. În privința raporturilor de serviciu de drept public, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, reținând că măsura suspendării din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, este constituțională, în măsura în care este permisă atacarea separată a hotărârii prin care se dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare. Or, potrivit art. 80 din Legea nr. 188/1999, este asigurat accesul liber la justiție, la instanța de contencios administrativ, pentru atacarea sancțiunii disciplinare aplicate funcționarului public implicat.

6. De asemenea, arată că, pe de o parte, potrivit textului de lege criticat, deși acesta reglementează o suspendare de drept, măsura suspendării depinde de propunerea motivată a comisiei de disciplină, iar, pe de altă parte, în compunerea comisiei de disciplină intră și un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici. Prin urmare, în acest caz, măsura suspendării nu reflectă voința discreționară a autorității sau instituției publice, astfel încât nu se poate reține o similitudine de situații juridice, față de prevederile din Codul muncii, declarate neconstituționale, prin cele două decizii amintite.

7. Având cuvântul în replică, reprezentanta autoarei excepției arată că reprezentantul funcționarilor publici, în cadrul comisiei de disciplină, nu poate avea un vot decisiv decizional, aflându-se în minoritate față de ceilalți membri ai comisiei. Pe de altă parte, suspendarea raporturilor de serviciu ale funcționarului public, în cazul textului de lege criticat, poate dura 12 luni, ceea ce încalcă dreptul constituțional la muncă al funcționarului public implicat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 29 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.717/30/2016, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de Mariana Gabriela Lambrino într-o cauză având ca obiect acțiunea în anularea unei decizii prin care s-a dispus suspendarea raportului de serviciu, în temeiul art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, având în vedere similitudinea juridică existentă între instituția suspendării raportului de serviciu pe perioada cercetării administrative, reglementată de prevederile legale criticate, și instituția suspendării contractului individual de muncă pe durata cercetării disciplinare prealabile, reglementată de art. 52 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, în prezent abrogată prin efectul Deciziei Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2016. Se susține că măsura reglementată de prevederile legale criticate nu respectă principiul proporționalității măsurii suspendării, deoarece, deși este reglementată ca o suspendare de drept a raportului de serviciu, se aplică numai la propunerea motivată a comisiei de disciplină. Realizarea unui just echilibru între dreptul la muncă al funcționarului public și dreptul angajatorului de a lua măsurile necesare bunei desfășurări a cercetării administrative este imposibilă, din moment ce comisia de disciplină însăși propune suspendarea raportului de muncă. Astfel, câtă vreme cercetarea administrativă este realizată de angajator, prin comisia desemnată în acest sens, în realitate decizia suspendării raportului de muncă este apanajul exclusiv al angajatorului. În măsura în care legea asigură angajatorului posibilitatea de a dispune suspendarea raportului de muncă, în vederea protejării intereselor sale economice, ca o expresie a prevederilor art. 45 din Constituție, o astfel de măsură, ce produce consecințe semnificative asupra drepturilor salariatului, trebuie însoțită de garanția unei decizii obiective și temeinic fundamentate din partea angajatorului.

10. Se mai arată că, în speță, raportul comisiei de disciplină nu este motivat, făcându-se doar trimitere la faptul că funcționarul public deține o funcție care îi permite să aibă acces la documentele ce fac obiectul sesizării. Or, prevederile art. 77 alin. (7) din Legea nr. 188/1999 sunt dispoziții imperative, care dispun în mod neechivoc că, pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorității ori instituției publice. Prin urmare, câtă vreme există dispoziții legale ce reglementează posibilitatea instituției angajatoare de a împiedica orice imixtiune a funcționarului public cercetat disciplinar asupra procedurii de cercetare disciplinară și, totodată, care permit funcționarului în cauză să își exercite profesia în cadrul altui departament, măsura suspendării raportului de serviciu pe perioada cercetării disciplinare nu este justificată.

11. Se mai arată că legea specială nu limitează suspendarea pentru un anumit termen, astfel încât aceasta se poate extinde până la finalizarea cercetării disciplinare, respectiv o durată maximă de un an, ceea ce conduce la încălcarea dreptului constituțional la muncă al funcționarului public. În acest context se mai arată că, în ipoteza în care fapta constituie abatere

disciplinară, sunt aplicate două sancțiuni, constând în lipsirea funcționarului public de veniturile din muncă, vechimea în muncă și dreptul la asigurări sociale, pe perioada suspendării, și, pe de altă parte, sancțiunea aplicată în cazul constatării de către comisia de disciplină a săvârșirii unei abateri disciplinare.

12. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că prin Deciziile nr. 279 din 23 aprilie 2015 și nr. 261 din 5 mai 2016, Curtea Constituțională a statuat că dreptul la muncă este un drept complex, ce implică diferite aspecte, libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă reprezentând numai una dintre componentele acestui drept, astfel că, odată dobândit un loc de muncă, acesta trebuie să se bucure de o serie de garanții care să-i asigure stabilitatea, neputând fi de conceput că prevederile constituționale ar asigura libertatea de a obține un loc de muncă, dar nu și garantarea păstrării acestuia, cu respectarea, evidentă, a condițiilor și limitelor constituționale. În acest sens sunt și cele statuate de Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005, potrivit cărora cea mai importantă garanție pentru exercitarea dreptului la muncă o constituie stabilirea limitativă prin lege a cazurilor și a motivelor pentru care încetarea raporturilor juridice de muncă poate avea loc din inițiativa și din voința unilaterală a angajatorului. Având în vedere aceste aspecte, instanța de judecată apreciază că restrângerea exercițiului dreptului la muncă al funcționarului public, al cărui raport de serviciu a fost suspendat pentru motivele prevăzute de art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, nu respectă principiul proporționalității, întrucât autoritatea sau instituția publică este atât cea care are posibilitatea de a declanșa procedura cercetării administrative, cât și cea care dispune suspendarea raportului de serviciu, fiind posibilă o eventuală conduită abuzivă a acesteia, în raport cu funcționarul public, raportul de serviciu al acestuia din urmă rămânând la aprecierea discreționară a autorității sau instituției publice, cu consecința încălcării dreptului la muncă al acestuia.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale criticate reglementează condițiile suspendării raportului de serviciu al funcționarului public, în situația în care acesta este cercetat disciplinar, fiind un text cu caracter special față de art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în considerarea statutului special pe care îl au funcționarii publici. Se apreciază că singura diferență între cele două reglementări este aceea că textul din legea specială precizează că raportul de serviciu poate fi suspendat, cu condiția ca funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară să poată influența cercetarea administrativă, însă aprecierea îndeplinirii acestei condiții este tot la latitudinea angajatorului, propunerea suspendării fiind făcută de comisia de disciplină numită tot de acesta din urmă. Astfel, se apreciază că în cauză devin aplicabile cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 279 din 23 aprilie 2015 și nr. 261 din 5 mai 2016, potrivit cărora reglementarea cauzelor de suspendare nu poate lăsa deschisă posibilitatea emiterii unor decizii arbitrare ori netemeinice, pentru că protecția dreptului la muncă presupune, între altele, ca restrângerea exercițiului acestui drept să respecte cerințele constituționale impuse de art. 53 alin. (2) referitoare la proporționalitate, și nu doar asigurarea unor măsuri cu caracter reparator ori a unor soluții alternative.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, potrivit căroră: „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...) n) pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, la propunerea motivată a comisiei de disciplină;*”.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține și incidența dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legii.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate instituie măsura suspendării de drept a raportului de serviciu al funcționarului public, pe perioada cercetării administrative, și numai în cazul în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, aspect ce trebuie să reiasă din propunerea motivată a comisiei de disciplină. Astfel, spre deosebire de regimul juridic aplicabil suspendării contractului de muncă, reglementat de art. 52 din Codul muncii, unde măsura suspendării nu operează de drept, ci la inițiativa angajatorului, în prezenta cauză, în temeiul textului de lege criticat, suspendarea raportului de serviciu al funcționarului public se produce de drept, însă numai cu îndeplinirea a două condiții cumulative: desfășurarea unei proceduri de cercetare administrativă și, respectiv, constatarea motivată a comisiei de disciplină că funcționarul public care a săvârșit abaterea disciplinară poate să influențeze procedura de cercetare. Prin urmare, deși are natura juridică a unei suspendări de drept, operând în temeiul legii, Curtea reține că, în fapt, măsura suspendării se aplică doar în urma propunerii motivate a comisiei de disciplină, care constată că funcționarul public în cauză poate influența cercetarea administrativă.

20. Pe de altă parte, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 77 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, „(7) *Pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public care a săvârșit o abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorității ori instituției publice.*” Așadar, legiuitorul a prevăzut în mod expres obligația conducătorului autorității sau instituției publice de a interzice, pe perioada

cercetării administrative, accesul funcționarului public cercetat la documentele care pot influența cercetarea, sau după caz, de a dispune mutarea funcționarului public în alt compartiment sau structură administrativă. Rezultă că, potrivit textului de lege criticat, prin ipoteză, măsura suspendării raportului de serviciu nu poate opera decât în cazul îndeplinirii condiției influențării cercetării administrative, de către funcționarul public implicat, însă, pe de altă parte, potrivit dispozițiilor imperative cuprinse în art. 77 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, legiuitorul a instituit și reguli procedurale apte să elimine riscul influențării cercetării administrative de către funcționarul public în privința căruia se derulează o procedură de cercetare disciplinară.

21. Prin urmare, Curtea reține că prevederile legale criticate, raportate la ansamblul normativ din care fac parte, apar ca fiind contradictorii, fiind reglementate, pe de o parte, măsura suspendării de drept a raportului de serviciu, în cazul în care funcționarul public cercetat este susceptibil de a influența cercetarea disciplinară, iar, pe de altă parte, în legătură cu aceeași cercetare disciplinară, este instituită obligația conducătorului autorității sau instituției publice de a lua măsuri de natură a împiedica influențarea procedurii disciplinare de către funcționarul public implicat.

22. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul legalității, impunând obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

23. Raportând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea reține că prevederile art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999, textul de lege criticat în prezenta cauză, intră în contradicție vădită cu dispozițiile art. 77 alin. (7) din același act normativ, dat fiind faptul că, pentru aceeași situație juridică, respectiv derularea în mod obiectiv a unei cercetări administrative, este reglementată atât suspendarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public în cauză, cât și obligația conducătorului autorității sau instituției publice de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea, sau de a dispune mutarea temporară în cadrul altui compartiment sau altei structuri a autorității ori instituției publice.

24. În concluzie, Curtea reține că modul defectuos de redactare a soluției legale criticate conduce la consacrarea normativă unei antinomii intralegale, ce are drept efect lipsirea

de eficiență a prevederilor art. 77 alin. (7) din același act normativ, textul de lege criticat fiind în evidentă contradicție cu acesta. În consecință, nu sunt respectate nici rigorile corespunzătoare ale tehnicii legislative, respectiv art. 35 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010. Așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

25. În privința invocării încălcării prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la muncă, Curtea reține că, în sensul jurisprudenței sale, orice măsură legislativă trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională, condiție ce presupune un just echilibru între interesele concrete, corespunzătoare scopului legitim urmărit. (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, și Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 30).

26. În prezenta cauză, în ceea ce privește scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată, Curtea reține că acesta este unul legitim, suspendarea raportului de serviciu al funcționarului public, pe perioada cercetării disciplinare, fiind justificată de necesitatea protejării intereselor autorității/instituției publice implicate, dat fiind faptul că abaterile disciplinare pot influența negativ calitatea și percepția publică asupra serviciului public administrativ, scop circumscris atât stabilirii obiective a vinovăției

funcționarului public implicat, cât și prevenirii unei conduite a funcționarului public, de natură a influența desfășurarea activității de cercetare disciplinară. În acest mod, suspendarea reprezintă în același timp o măsură adaptată scopului urmărit și capabilă în mod abstract să îndeplinească exigențele acestuia. Cât privește caracterul necesar, Curtea reține că, dat fiind faptul că legiuitorul a reglementat, în același timp, și obligația conducătorului autorității sau instituției publice de a interzice, pe perioada cercetării administrative, accesul funcționarului public cercetat la documentele care pot influența cercetarea, sau, după caz, de a dispune mutarea funcționarului public în alt compartiment sau structură administrativă, suspendarea de drept a raportului de serviciu nu mai apare ca fiind o măsură necesară atingerii scopului menționat. În ceea ce privește caracterul proporțional al acesteia, din perspectiva realizării unui just echilibru între interesele și drepturile în concurs, Curtea reține că, de vreme ce scopul legiuitorului, constând în prevenirea consecințelor negative a unei conduite a funcționarului public, de natură a influența desfășurarea activității de cercetare disciplinară, este atins prin reglementarea regulilor procedurale instituite prin art. 77 alin. (7) din actul normativ criticat, măsura suspendării de drept a raportului de serviciu apare ca fiind excesivă, lipsită de obiectivitate și temeinicie, ducând la ruperea justului echilibru care trebuie să existe între drepturile și interesele în concurs, respectiv interesul autorității/instituției publice de lua măsurile necesare unei bune desfășurări a cercetării administrative disciplinară, în condiții de obiectivitate, pe de o parte, și dreptul la muncă al funcționarului public implicat, pe de altă parte.

27. De asemenea, având în vedere dispozițiile imperative cuprinse în art. 77 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, aplicarea în același timp și a suspendării raportului de serviciu apare cu atât mai mult ca o măsură excesivă, cu cât, potrivit art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999, măsura suspendării se poate extinde pe toată durata cercetării disciplinare, respectiv cel mult un an de la data sesizării comisiei de disciplină. Prin urmare, prevederile legale criticate încalcă protecția constituțională a dreptului de muncă, reglementată de art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Gabriela Lambrino în Dosarul nr. 8.717/30/2016 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea mai 2018.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea mai 2018, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 111/2017 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 14 decembrie 2017, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

București, 9 mai 2018.

Nr. 131.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind adoptarea amendamentelor necesare adaptării la progresul științific și tehnic a prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România

În temeiul prevederilor art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se adoptă amendamentele necesare adaptării la progresul științific și tehnic a prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, după cum urmează:

— **Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**
„ADR

Anexele A și B la ADR, aplicabil de la 3 ianuarie 2018, înțelegându-se că sintagma «parte contractantă» se înlocuiește, după caz, cu sintagma «stat membru».”

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin transpune Directiva (UE) 2018/217 a Comisiei din 31 ianuarie 2018 de modificare a Directivei 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind transportul interior de mărfuri periculoase, prin adaptarea secțiunii I.1 din anexa I la progresul științific și tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 42 din 15 februarie 2018.

Ministrul transporturilor,

Lucian Șova

București, 8 mai 2018.

Nr. 942.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de GNL

Având în vedere prevederile art. 118 alin. (2), ale art. 119 pct. 3 lit. a) și ale art. 122 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 18 din Regulamentul privind acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 10 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Condițiile-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de GNL, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Titularii licențelor pentru activitatea de furnizare de GNL vor respecta condițiile-cadru de valabilitate asociate licenței, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Titularii licențelor pentru activitatea de furnizare de GNL vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 10 mai 2018.
Nr. 90.

ANEXĂ

CONDIȚII-CADRU de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de GNL

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul document stabilește condițiile în care este valabilă licența pentru activitatea de furnizare de GNL, denumită în continuare *Licență*, și constituie parte integrantă din Licență.

Art. 2. — Obiectul Licenței îl constituie acordarea drepturilor și stabilirea obligațiilor titularului Licenței în vederea desfășurării activității de furnizare de GNL.

Art. 3. — Nu fac obiectul Licenței activitățile titularului Licenței privind consultanța, finanțarea și executarea anumitor lucrări pentru clienții săi, care nu sunt specifice activității de furnizare de GNL.

Art. 4. — Titularul Licenței este responsabil cu respectarea prezentelor Condiții-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de GNL, denumite în continuare *condiții*.

Art. 5. — (1) În sensul prezentelor condiții, se utilizează următoarele abrevieri și termeni:

1. *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;
2. *GNL* — gaz natural lichefiat;

3. *furnizarea de GNL* — activitate comercială destinată vânzării de GNL către clienți;

4. *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

5. *Regulament* — Regulamentul privind acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Abrevierile și termenii de la alin. (1) se completează cu termenii definiți prin Lege.

Art. 6. — Titularul Licenței nu poate deține, simultan, mai mult de o Licență pentru activitatea de furnizare de GNL emisă de ANRE.

CAPITOLUL II Drepturi ale titularului Licenței

Art. 7. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței beneficiază de drepturile stabilite prin Lege și prin legislația incidentă, precum și prin reglementările în vigoare aprobate de ANRE.

Art. 8. — Titularul Licenței are dreptul, în condițiile reglementărilor specifice, să desfășoare activitatea de furnizare a GNL prin operațiuni/tranzacții angro sau cu amănuntul.

Art. 9. — Titularul Licenței are dreptul să încaseze contravaloarea GNL vândut.

Art. 10. — Deciziile ANRE cu privire la modificarea, suspendarea sau retragerea Licenței, precum și cele cu privire la aplicarea sancțiunilor, generate de încălcarea prevederilor prezentelor condiții sau ale Legii, pot fi atacate de titularul Licenței la instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Obligații ale titularului Licenței

Art. 11. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței are toate obligațiile stabilite prin Lege, prin legislația incidentă, precum și prin reglementările în vigoare aprobate de ANRE.

Art. 12. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va respecta prevederile:

- a) Legii;
- b) reglementărilor emise de ANRE;
- c) Licenței, împreună cu condițiile asociate acesteia;
- d) altor acte normative în vigoare în sectorul gazelor naturale sau impuse de cadrul normativ în vigoare.

(2) La cererea scrisă a ANRE, titularul Licenței participă, în condițiile prevăzute în cerere, la elaborarea sau revizuirea reglementărilor aprobate de ANRE ori a altor acte normative din sectorul gazelor naturale.

Art. 13. — (1) Titularului Licenței îi este interzis să facă propuneri și să încheie contracte care să conțină prevederi ce contravin obligațiilor din Licență sau reglementărilor ANRE.

(2) Titularului Licenței îi este interzis să utilizeze practici comerciale incorecte sau înșelătoare.

Art. 14. — Facturile emise clienților de către titularul Licenței trebuie să respecte prevederile legale aplicabile, emise de autoritățile competente.

Art. 15. — Titularul Licenței este obligat să transfere instituțiilor în drept, conform actelor normative legale în vigoare, taxele colectate și impozitele.

Art. 16. — (1) Titularul Licenței, inclusiv prin structurile teritoriale, are obligația să furnizeze orice informații, înregistrări și documente solicitate de reprezentanții ANRE, în condițiile Legii, folosind tipul de date, periodicitatea, formatul de transmitere a datelor și altele asemenea, specificate de ANRE și/sau reglementările în vigoare.

(2) Titularul Licenței are obligația de a implementa și de a menține un sistem de comunicare/notificare cu clienții și cu ANRE.

(3) Titularul Licenței are obligația de a implementa și de a menține un sistem de colectare și de rezolvare a reclamațiilor clienților.

Art. 17. — Titularul Licenței are obligația să notifice ANRE cu privire la intenția de modificare a obiectului de activitate al unei societăți la care deține acțiuni sau părți sociale și care urmează să desfășoare activități în sectorul gazelor naturale, în termen de 15 zile de la adoptarea unei asemenea decizii.

Art. 18. — Titularul Licenței are obligația să notifice ANRE, în termen de 15 zile de la adoptarea unei decizii de:

- a) schimbare/constituire/desființare a sediului/sediilor principal/principale sau secundar/secundare;
- b) schimbare a structurii acționariatului sau a capitalului social;
- c) schimbare a formei juridice;
- d) schimbare a datelor de contact;
- e) fuziune/divizare.

Art. 19. — Titularul Licenței are obligația de a notifica ANRE, în termen de 15 zile de la adoptarea deciziei, despre intenția de înființare a unui nou operator economic sau a unei noi filiale având ca obiect desfășurarea de activități în sectorul gazelor naturale, dacă:

- a) aceasta aparține în totalitate titularului Licenței;
- b) titularul Licenței deține acțiuni sau părți sociale ale acesteia;
- c) aceasta aparține parțial sau în totalitate unui operator economic afiliat/integrat titularului Licenței.

Art. 20. — În realizarea activității de furnizare de GNL titularului Licenței îi este interzis să se angajeze în practici anticoncurențiale și să împiedice sau să încerce să împiedice, în mod ilicit, alți titulari de licențe sau potențiali competitori să se angajeze în activitatea de furnizare de GNL, cu respectarea prevederilor legale referitoare la concurență.

Art. 21. — Titularului Licenței îi este interzisă subvenția încrucișată între activitățile reglementate, precum și între activitățile reglementate și cele nereglementate.

Art. 22. — Transferul activității ce face obiectul Licenței, precum și al unor drepturi sau obligații prevăzute în prezentele condiții, în întregime sau în parte, către un alt operator economic se poate face numai cu avizul prealabil al ANRE.

Art. 23. — (1) Titularul Licenței notifică ANRE, cu 60 de zile înainte, intenția de a efectua operațiuni (inclusiv fuziuni sau divizări), în urma cărora activele corporale destinate activităților autorizate prin Licență se vor transmite sau vor aparține altei/altor persoane.

(2) Efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) va conduce, după caz, la modificarea, retragerea sau transferul Licenței. ANRE va comunica titularului Licenței modalitatea prin care va fi soluționată situația creată ca urmare a punerii în aplicare a intenției notificate de titularul Licenței.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 24. — Neîndeplinirea și/sau îndeplinirea necorespunzătoare a prezentelor condiții se sancționează potrivit Legii.

CAPITOLUL V

Suspendarea/Retragerea Licenței

Art. 25. — (1) ANRE poate suspenda/retrage Licența în cazurile prevăzute în Regulament, procedând conform prevederilor acestuia.

(2) ANRE comunică titularului Licenței suspendarea/retragerea Licenței, motivele de suspendare/retragere, precum și condițiile pe care titularul Licenței trebuie să le îndeplinească pentru încetarea suspendării.

(3) ANRE poate dispune încetarea suspendării Licenței după ce titularul Licenței face dovada îndeplinirii condițiilor de încetare a suspendării.

(4) ANRE notifică în scris titularului Licenței, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte, data la care intenționează să emită o decizie cu privire la suspendarea/retragerea Licenței, precum și motivul care determină această măsură.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea unei comunicări privind suspendarea/retragerea Licenței, titularul Licenței poate transmite autorității competente o explicație referitoare la condițiile invocate de aceasta privind suspendarea/retragerea Licenței, precum și orice dovezi pe care le consideră adecvate pentru a temporiza/opri emiterea deciziei de suspendare/retragere a Licenței.

(6) Notificarea prealabilă din partea autorității competente nu este necesară dacă suspendarea/retragerea Licenței se face ca urmare a solicitării titularului Licenței sau în cazul falimentului acestuia.

CAPITOLUL VI

Modificarea Licenței

Art. 26. — (1) Ca urmare a unei cereri scrise a titularului Licenței sau din proprie inițiativă, ANRE poate modifica Licența procedând conform prevederilor Regulamentului.

(2) În cazul unor modificări ale statutului titularului Licenței, determinate de fuziunea, divizarea, transformarea sau schimbarea denumirii, ANRE examinează cererea de modificare și documentația anexată acesteia și dispune, dacă solicitarea este întemeiată, după caz:

- a) modificarea Licenței;
- b) acordarea unei Licențe noi.

Art. 27. — Modificările Licenței inițiate de ANRE ca urmare a modificării condițiilor existente la data acordării acesteia, legislația primară și secundară, hotărâri judecătorești, sau ca urmare a unor evenimente care afectează substanțial piața gazelor naturale, inclusiv GNL, vor fi notificate titularului Licenței conform prevederilor Regulamentului.

CAPITOLUL VII

Căi de comunicare

Art. 28. — (1) Orice comunicare sau altă informație solicitată a cărei transmitere este permisă în prezentele condiții se va

realiza în scris, în limba română, putând fi transmisă prin fax sau e-mail, cu condiția ca, în cazurile prevăzute în reglementările în vigoare sau în solicitările transmise de ANRE, originalul să se depună direct sau prin servicii poștale la sediul ANRE.

(2) Titularul Licenței poate solicita ANRE utilizarea pentru comunicare a unei adrese de corespondență diferite de cea a sediului social, dacă aceasta este înregistrată ca punct de lucru al societății.

CAPITOLUL VIII

Tarife și contribuții

Art. 29. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va plăti contribuțiile și tarifele stabilite prin ordin al președintelui ANRE. Neplata acestora până la termenele stabilite prin reglementările în vigoare poate atrage suspendarea Licenței.

(2) În cazul în care titularul Licenței nu plătește sumele datorate conform alin. (1) în termen de un an de la data emiterii facturii, ANRE poate retrage Licența.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere dispozițiile art. 14 și ale art. 22 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (17) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 139/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind regimul și principiile remunerării membrilor Comitetului de reglementare și salarizării personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 3 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind drepturile și obligațiile membrilor Comitetului de reglementare și ale personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei”

2. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

„REGULAMENT

privind drepturile și obligațiile membrilor Comitetului de reglementare și ale personalului angajat al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei”

3. În anexă, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul regulament stabilește drepturile și obligațiile membrilor Comitetului de reglementare și ale personalului Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), autoritate administrativă autonomă cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii.”

4. În anexă, titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Drepturile membrilor Comitetului de reglementare și ale personalului angajat”

5. În anexă, articolele 7 și 8 se abrogă.

6. În anexă, după articolul 11 se introduc zece noi articole, articolele 111—1110, cu următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) Președintele și vicepreședinții ANRE pot participa la cursuri sau stagii de formare profesională.

(2) În cazul în care cheltuielile ocazionate de participarea la cursurile sau stagiile de formare profesională sunt suportate de către angajator și în situația în care mandatul președintelui și/sau vicepreședinților se încheie în mai puțin de un an

calendaristic de la data absolvirii cursurilor sau stagiilor de formare profesională, aceștia au obligația de a suporta toate cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională, proporțional cu perioada nelucrată din anul anterior încetării mandatului, în condițiile Regulamentului intern, în baza unui acord scris.

Art. 112. — Președintele și vicepreședinții ANRE beneficiază de asigurare voluntară de sănătate, în condițiile stabilite pentru personalul ANRE.

Art. 113. — Președintele și vicepreședinții beneficiază de drepturile prevăzute de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de mandat, în condițiile art. 278 din Codul muncii.

Art. 114. — Membrii Comitetului de reglementare din ANRE în desfășurarea mandatului, beneficiază de echipamente necesare pentru buna derulare a activității (tehnică de calcul, telecomunicații, mijloace de transport auto, spațiu de lucru/birou etc.).

Art. 115. — Membrii Comitetului de reglementare al ANRE pot participa la conferințe/expoziții naționale/internaționale, alte activități la care sunt desemnați prin decizie a președintelui ANRE.

Art. 116. — (1) Membrii Comitetului de reglementare al ANRE, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București, beneficiază de decontarea din bugetul ANRE a cheltuielilor de cazare, în condițiile legii, în limita plafonului maxim stabilit la nivel național.

(2) Membrii Comitetului de reglementare al ANRE aflați în situația prevăzută la alin. (1) trebuie să depună la ANRE o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a-și reînnoi anual declarația.

Art. 117. — Membrii Comitetului de reglementare al ANRE au dreptul la decontarea cheltuielilor aferente deplasărilor în interes de serviciu, după cum urmează:

a) pentru deplasări în străinătate:

(i) o indemnizație zilnică în valută, denumită în continuare *diurnă*, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea la nivelul categoriei II, stabilită prin reglementările legale;

(ii) suma în valută, reprezentând plafonul de cazare tip B, stabilită prin reglementările legale aplicabile autorităților administrative autonome finanțate integral din venituri extrabugetare;

(iii) cheltuielile de transport cu avionul, clasa business, cu trenul sau cu mijloace auto, în situația în care cheltuielile totale sunt inferioare tarifelor practicate în cazul călătoriei cu avionul, precum și cheltuielile de transport pe distanța dus-întors dintre aeroport sau gară și locul de cazare;

(iv) suma, reprezentând 50% din totalul diurnei și plafonului de cazare la care are dreptul, pentru acoperirea unor eventuale cheltuieli neprevăzute, decontată pe bază de documente justificative;

b) pentru deplasări în țară:

(i) cheltuielile pentru cazare, pe baza documentelor justificative;

(ii) cheltuielile de transport, pe baza documentelor justificative, indiferent de distanța și de mijlocul de transport folosit.

Art. 118. — În situația în care membrii Comitetului de reglementare al ANRE nu au domiciliul în municipiul București, aceștia beneficiază lunar de o deplasare dus-întors între municipiul

București și localitatea în care își au domiciliul, cu orice mijloc de transport, ale cărei cheltuieli se decontează în condițiile legii.

Art. 119. — Salariații ANRE au, în principal, următoarele drepturi:

- dreptul la salarizare pentru munca depusă;
- dreptul la repaus zilnic și săptămânal;
- dreptul la concediu de odihnă anual;
- dreptul la egalitate de șanse și de tratament;
- dreptul la demnitate în muncă;
- dreptul la securitate și sănătate în muncă;
- dreptul la acces la formarea profesională;
- dreptul la informare și consultare;
- dreptul de a lua parte la determinarea și ameliorarea condițiilor de muncă și a mediului de muncă;
- dreptul la protecție în caz de concediere;
- dreptul la negociere colectivă și individuală;
- dreptul de a participa la acțiuni colective;
- dreptul de a constitui sau de a adera la un sindicat;
- alte drepturi prevăzute de actele normative în vigoare sau de contractul colectiv de muncă aplicabil.

Art. 1110. — Sistemul de salarizare a personalului angajat al ANRE, stabilit prin negociere în cadrul contractului colectiv de muncă, are în vedere respectarea următoarelor principii:

a) supremația legii, în sensul că salarizarea în cadrul ANRE se realizează prin prezentul regulament și prin Contractul colectiv de muncă, așa cum rezultă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare;

b) crearea unui sistem unitar de salarizare aplicabil întregului personal angajat;

c) crearea unei ierarhizări în cadrul sistemului de salarizare pe funcții de conducere și funcții de execuție și în cadrul acestora pe fiecare funcție;

d) echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație în concordanță cu importanța activităților prestate și cu răspunderea impusă;

e) salarizarea personalului angajat în raport cu activitatea depusă, cu importanța și răspunderea acesteia;

f) recompensarea performanțelor și a contribuției aduse, precum și creșterea nivelului de aptitudini și competențe;

g) sustenabilitate financiară, prin asigurarea de majorări salariale în raport cu prevederile Contractului colectiv de muncă.”

7. În anexă, titlul capitolului II¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obligațiile membrilor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și ale personalului angajat”

8. În anexă, după articolul 13⁴ se introduc trei noi articole, articolele 13⁵ — 13⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 13⁵. — Salariaților ANRE le revin, în principal, următoarele obligații:

a) să realizeze atribuțiile care le revin conform fișei postului;

b) să respecte prevederile cuprinse în prezentul regulament, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în contractele individuale de muncă ale acestora;

c) să cunoască și să respecte prevederile Codului de conduită etică și profesională a personalului și a membrilor Comitetului de reglementare din ANRE;

d) să realizeze, la termen, cu profesionalism, loialitate, corectitudine, conștiinciozitate și cu respectarea prevederilor actelor normative în vigoare, sarcinile de serviciu și obiectivele de performanță individuală prevăzute în fișa postului;

e) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu;

- f) să respecte secretul de serviciu;
- g) să respecte disciplina muncii;
- h) să respecte programul de lucru;
- i) să folosească integral și eficient timpul de muncă pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu prevăzute de fișa postului;
- j) să nu părăsească locul de muncă fără aprobarea șefului ierarhic decât în condițiile prevăzute de lege;
- k) să anunțe șeful ierarhic și compartimentul de resort cu privire la apariția stării de incapacitate temporară de muncă și să comunice datele de identificare, respectiv numele medicului prescriptor și unitatea în care funcționează acesta, în termen de 24 de ore de la data instalării incapacității de muncă;
- l) să anunțe telefonic, în aceeași zi, șeful ierarhic despre orice întârziere sau absență de la locul de muncă;
- m) să își înștiințeze șeful ierarhic de îndată ce au luat cunoștință de existența unor nereguli sau neajunsuri în activitatea curentă;
- n) să aibă un comportament adecvat în cadrul relațiilor de serviciu, inclusiv în raporturile cu alte persoane cu care colaborează în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, precum și ținută corespunzătoare;
- o) să prezinte angajatorului, la angajare, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nu se încadrează în una dintre situațiile de incompatibilitate cu calitatea de salariat al ANRE și să aducă imediat la cunoștință angajatorului orice schimbare de situație;
- p) să nu încalce demnitatea personală a altor angajați prin crearea de atitudini de intimidare, de ostilitate, de umilire sau ofensatoare, prin acțiuni de discriminare directă sau indirectă pe criterii de sex și orientare sexuală sau prin hărțuire sau hărțuire sexuală, definite potrivit legii;
- q) să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor obținute în cursul sau ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu în cadrul autorității, în condițiile Regulamentului intern al ANRE;
- r) să anunțe și să remită compartimentului cu atribuții în domeniul resurselor umane din cadrul ANRE, în maximum 10 zile lucrătoare de la emitere, copii ale actelor care se referă la identitatea proprie, adresa de domiciliu/reședință, stare civilă etc., respectiv carte de identitate, certificat de căsătorie, certificate de naștere copii, diplome sau certificate de calificare, după caz;
- s) să participe la instruirea introductiv-generală de securitate și sănătate în muncă, precum și de apărare împotriva incendiilor și la instruirile la locul de muncă și periodice planificate pe toată durata executării contractului individual de muncă;
- t) să cunoască și să respecte normele și măsurile de securitate și sănătate în muncă, precum și normele de prevenire și stingere a incendiilor;
- u) să se supună examenelor medicale de medicina muncii;
- v) să nu introducă sau să nu consume băuturi alcoolice în cadrul incintei instituției ori să vină la serviciu în stare de ebrietate sau sub influența substanțelor halucinogene;
- w) să utilizeze cartela de acces în ANRE, atât la sosirea, cât și la plecarea din instituție;
- x) să nu fumeze în spațiile ANRE, inclusiv ale inspecțiilor teritoriale.

Art. 136. — (1) Personalului ANRE îi este interzis:

- a) să exprime, în public, aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea ANRE, cu politicile și strategiile autorității sau cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;
- b) să exprime, în public, opinii în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care ANRE are calitatea de parte, dacă nu este abilitat în acest sens, cu excepția cazurilor în care salariații sunt parte în litigiile în cauză;
- c) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;
- d) să dezvăluie informațiile la care are acces în exercitarea funcției, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile autorității ori ale unor salariați, precum și ale altor persoane fizice sau juridice;
- e) să solicite și să accepte instrucțiuni directe din partea vreunei entități publice sau private în îndeplinirea atribuțiilor de reglementare care îi revin;
- f) să desfășoare activități cu caracter lucrativ în condițiile statuate de legea privind organizarea și funcționarea ANRE;
- g) să dețină, conform prevederilor legale, acțiuni sau părți sociale și să aibă calitatea de membru în organele de conducere ale societăților comerciale cu obiect de activitate în sectorul energiei electrice, termice și al gazelor naturale sau în orice alte domenii care se află în competența ANRE;
- h) să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri sau orice alte avantaje, care le sunt destinate personal sau familiei și care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții;
- i) să acorde asistență și/sau consultanță persoanelor fizice și juridice care desfășoară activități cu caracter lucrativ în sectorul energiei sau în orice alte domenii care se află în competența ANRE în vederea promovării de acțiuni juridice sau de altă natură împotriva ANRE.

(2) Activitățile cu caracter didactic de instruire profesională specifice domeniului în care ANRE își exercită atribuțiile și competențele se desfășoară în timpul liber al angajatului, cu informarea președintelui.

Art. 137. — Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare sau la termen a atribuțiilor prevăzute în fișele de post, precum și încălcarea de către salariați a prevederilor prezentului regulament se sancționează conform legii și procedurii operaționale privind cercetarea, constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, membrii Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei aflați în situația prevăzută la art. 11⁶ alin. (1) din regulamentul prevăzut la art. I, astfel cum a fost modificat și completat prin prezentul ordin, au obligația să depună la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei declarația prevăzută la art. 11⁶ alin. (2) din același regulament.

Art. III. — Compartimentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 16 mai 2018.

Nr. 91.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

